

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 14 травня 2009 року • № 67 (2166) • Ціна вільна

НЕЗБАГНЕНИЙ ПАСЬЯНС

Учора (приблизно опівдні) остаточно стали відомі міста України та Польщі, котрі прийматимуть чемпіонат Європи 2012 року. Незважаючи на передбачуваний резонанс од зазначеної події, викликаний нею шок може перевершити всі наші очікування.

Проте спершу — офіціоз. Українськими «пунктами призначення» Євро будуть Львів, Київ, Харків і Донецьк; польськими — Варшава, Вроцлав, Познань і Гданськ. З українських міст Союз європейських футбольних асоціацій підтвердив проведення чверть- та півфіналів Євро-2012 тільки у Києві. Львів, Донецьк та Харків мають право проводити матчі групового турніру, якщо до 30 листопада виконаються усі вимоги УЄФА щодо спортивної, транспортної та готельної інфраструктури. Якщо ці міста не виконають вимог, то втратять право на прийом матчів чемпіонату Європи. До речі, Виконком УЄФА поки не дав Києву право на проведення фіналу чемпіонату Європи 2012 року.

Безумовно, головною сенсацією зазначеного вибору стало «відчеплення» від організаційного «пелетону» Дніпропетровська (невдача Одеси була закономірною: після приходу на вітчизняні терени світової кризи саме в Південній Пальмірі організаційна справа постраждала найбільше). Даний факт, цілком вірогідно, спровокує виникнення у нас нової футбольної війни з дещо незвичними координатами протиборчих сторін (Київ — Дніпропетровськ). Вражаючим в цьому є те, що неофіційна столиця Наддніпрянщини найпершою серед усіх підготувала стадіон до континентального форуму, відтак місцеві жителі й чиновники вже бачили себе в ролі приймаючої сторони, намагалися передбачити можливу кількість гостей і необхідних для цього готелів... А тут — такий удар! А кажуть, що в

Григорія Суркіса й Ігоря Коломойського спільний бізнес...

Сіль ситуації в тому, що наші західні сусіди наразі теж перебувають у стані гроггі від вибору відомства Мішеля Платіні: місцевим Дніпропетровськом виявилось найкрасивіше місто країни — Краків із практично готовим стадіоном. Місцеві ЗМІ вже встигли охрестити рішення відповідного комітету УЄФА політичним. Справа в тому, що уряду Польщі була необхідною участь Гданська — історично німецького міста (автентична назва — Данціг), остаточно приєднаного до країни після Другої світової війни (саме звідси й розпочалася її європейська частина). Нині, навіть через більш ніж півстоліття після війни, Східна Пруссія, столицею якої є Гданськ-Данціг, усе ще не позбулася власного німецького коріння. От польські можновладці й вирішили, що важливим етапом в «асиміляції пруссаків» постане наступний європейський чемпіонат.

Видатний американський політолог Збігнев Бжезінський (поляк за походженням) охарактеризував сучасну політичну ситуацію в світі славновісним терміном «велика шахівниця». Спорт — і футбол зокрема — хочеться нам того чи ні, є частиною цієї абстрактної субстанції. Істинно важливі рішення в ньому приймаються за лаштунками, а їхніми причинами часто слугують обставини, котрі нам — простим смертним — збагнути не завше дано. Більше того, зазвичай, ми навіть не здогадуємося про їхнє існування...

Володимир БАНЯС.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Переплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на липень — до 10 червня.

Враження

ЩАСЛИВА "ЧОРТОВА ДЮЖИНА" КИЇВСЬКИХ ДИНАМІВЦІВ

Оце і є — свобода довгождана? Із п'єси "Король Літр" Л.Подерв'янського

Київське "Динамо" — переможець національного чемпіонату! Утринадцяте за часи національної незалежності, й загалом двадцять шостий упродовж свого більш ніж вісімдесятирічного історичного... Здавна відомо, що завелика кількість чогось веде до перенасичення, а останнє, своєю чергою, притуплює "свіжість почуттів" — правдивість даної тези в контексті болельників столичного клубу спрацьовує безвідмовно: улюблена команда здобуває найвище в Україні футбольне звання, проте особливої ейфорії не відчувається. Чому?

Висловлю для когось крамоль-

ну думку: "Динамо" сьогодні необхідно певним чином повторити долю іншого великого клубу з колишнього СРСР — московського "Спартака". 2001-го "червоно-білі" виграли свій останній чемпіонський титул, через два роки — Кубок, теж останній. Відтоді "народна команда" кидає численну армію власних прихильників то в жар, то в холод; змінює тренерів так часто, як герої барокового шахрайського роману способи заробітку; провал слідує за провалом; "спартачі", вочевидь, вельми відстали за багатьма показниками від своїх головних конкурентів — земляків із ЦСКА і пітерського "Зеніта". Виникла феноменальна для такого клубу ситуація: народилося ціле покоління прихильників, які не бачили на грудях своїх улюблен-

ців золотих медалей, і це в "Спартака", в доробку якого 22 комплекти золотих медалей (12 — радянської першості, 9 — російської і один датується 1942 роком — за перемогу в чемпіонаті Москви)! Зате можна собі уявити хвилю радості, яку викличе омріяне здобуття національної корони в "червоно-білої" торсиди...

Так само й фанатам "блакитно-білих" корисно було б трохи відвикнути від постійних перемог своїх улюбленців на внутрішній арені. Як на мене, всі передумови для цього вже є: відступ "Шахтаря" був, безумовно, тимчасовим; прогрес "Металіста" є, сподіваємося, явищем серйозним і довготривалим. Продовжуємо пильно спостерігати за "Дніпром" й вірити в дворазового чемпіона

Радянського Союзу — в 27-му турі колектив В.Безсонова провів свій найкращий матч у поточному сезоні; можливо, згодом, іще хтось підтягнеться.

Головні конкуренти "Динамо" — донецькі "гірники" у вихідні практично забезпечили собі чергове здобуття срібних медалей — десятий комплект в історії українських першостей у них майже в кишені. І місця в Лізі чемпіонів — також. Перемога "помаранчево-чорних" над "Харковом" була невимушеною і, сказати б, малокровною (в той час, як "Металіст" навіть очко здобув із великими труднощами). Зазначена вікторія "Шахтаря" вже офіційно відправила харківських "городян" у першу лігу національного футболу. Таким чином для команди В.Данилова настав час довго-

жданної свободи — від переживань, турбот, спалених нервів і зайвих думок. Ну, нічого: зважаючи на організаційські здібності керівника прем'єр-ліги, роботу селекційної служби його клубу і тренерський рівень наставника "червоно-зелених" М.Степана, можна не сумніватися, що надовго в першому ешелоні "Харків" не затримається. Він благополучно вилетить у другий.

Володимир БАНЯС.

P.S. У вчорашньому номері "УФ" — матеріал "Здобутки "блакитно-білих" — із технічних причин, вкралася помилка: в історії виступів київського "Динамо" в Кубку СРСР був один програний фінал, датований 1973 роком.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 27 ТУРУ

ШУХОВЦЕВ
(«Іллічівець»)

ПЕТРІВСЬКИЙ
(«Карпати»)

ЧУЧМАН
(«Іллічівець»)

ЄВСЕЄВ
(«Арсенал»)

ДЕНИСОВ
(«Дніпро»)

ПОАНЕ
(«Динамо»)

КАЛИНИЧЕНКО
(«Дніпро»)

ВІЛЛІАН
(«Шахтар»)

ЗЕЗЕ
(«Металіст»)

МАНДЗЮК
(«Львів»)

ІДАХОР
(«Таврія»)

Гравець туру

Олександр МАНДЗЮК:

СВОГО ШАНСУ НЕ ВТРАТИВ

ФК "Львів" здобув третю поспіль перемогу. Цього разу перед командою Ковальця зброю склала луганська "Зоря", великою мірою завдяки двом голам, авторство котрих сповна розділяє форвард Олександр Мандзюк. Адже він вкотре вписує своє прізвище до клубу бомбардирів національного чемпіонату і досяг першого дубля.

— Олександр, твоє повернення ґрунтувалося на покращенні атакуючої ланки "синьо-золотих левів", але на результат своєї роботи ти чекав довгих вісім матчів...

— Команда прийняла мене як свого, адже із більшістю футболістів я був знайомий, але знайти себе було непросто. Тому важко дати однозначну відповідь на це запитання. Хоча, зі свого боку, я в кожному поєдинку докладав максимум зусиль для того, щоб належним чином себе реалізувати в команді, яку вважаю рідною. Я в кожному матчі мав хороші моменти для взяття воріт, проте фарт, на мою думку, не був моїм союзником. На зборах, що називається, йшла гра, і я забивав голи. А тут не одразу задалось. У Харкові я дав початок своїй голевій серії. Забив у Добромилі та, сподіваюся, забиватиму в наступних матчах. Але для мене значно важливіше, що наша команда, врешті, знайшла свою гру і радує своїх прихильників.

— Із "Зорею" було значно простіше — ти оформив дубль.

— Не знаю, що й сказати. В Харкові ми програвали, тепер же мій гол вивів команду вперед. Але обидва матчі були вкрай важкими як з погляду фізичних навантажень, так і психологічних. А те, що зумів забити два м'ячі, — це на-

слідок збігу обставин і продуманих командних дій партнерів. Знаєте, щоб змусити суперника помилитися, необхідно володіти майстерністю. Це була наша заслужена перемога. Окрім цих м'ячів, моменти мали і Федорчук, і Худзик, і Борис Баранець. За суперником таких епізодів я не помітив. До речі, єдине попадання луганців у площину наших воріт, і треба ж — голе.

— Після першої половини гри на табло світилися одиниці. Тож тренер, мабуть, поставив вам чимало питань?

— Нічого надзвичайного я не почув. Сергій Іванович завжди виважено і толерантно з нами розмовляє. Навпаки, тренер нас заспокоював. Сказав, щоб продовжували грати в тій же манері, тільки активніше. Був переконаний, що ми обов'язково переможемо. Та ми й самі не сумнівалися, що так воно й буде.

— Який із цих м'ячів вважаєш найбільш вагомим і кому його присвятив?

— Вагомим? Так вони усі вагомими, я б сказав, навіть надзвичайно вагомими. Адже це результат роботи усієї команди. А присвячую їх своїй донечці, дружині, родичам та нашим добромільським уболівальникам. Їхня заслуга не менш важлива в цій перемозі. Знаєте,

нам значно легше виступати перед цією публікою, ніж в Луцьку чи Києві.

— ФК "Львів" встановив своєрідний клубний рекорд — три перемоги поспіль. До фінішу чемпіонату залишається три тури, внизу турнірної таблиці доволі туманна ситуація. Що скажеш з цього приводу?

— У підсвідомості, мабуть, кожен пророкує варіанти, але я не сподіваюся на чийсь помилки. Намагаюся сам реалізовувати моменти, які мені створюють партнери. До того ж, тренери нам не рекомендують стежити за виступами суперників. Результат кожного матчу залежить від нас. Завершальні тури нам необхідно провести максимально зібраними й зіграти у той футбол, який нам прищепили наставники. Буде хороша гра — здобудемо вдалий результат.

— "Синьо-золотим" до снаги взяти комплект очок у заключних матчах сезону?

— Шанс маємо, тож повинні ним скористатися і взяти реванш за попередні невдачі. У "Таврії", "Динамо" й у "Карпатах" не працюють інопланетяни — такі ж люди, як і ми. Тож усе вирішиться на футбольних полях найближчим часом. Для цього в нас достатньо кваліфікованих тренерів і футболістів. До того ж, вважаю, що ми виступаємо непогано і фізично не поступаємося суперникам. Довго не могли забити, але вірю, що смогу невдач ми вже прорвали.

Олександр ПАУК.

КОМАНДА	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. ДИНАМО			1:2	1:0	4:1	2:1	2:0	3:2	3:0	4:0	5:0	3:1	1:0	3:0	2:0	1:0	27	23	1	3	65-18	70
2. ШАХТАР	1:0		2:2	1:1	1:0	1:0	2:2		4:2	1:0	3:1	1:0	2:0	3:0	3:0	3:0	27	17	7	3	42-15	58
3. МЕТАЛІСТ	0:2	0:3		1:1	3:1	3:2	1:1	3:0		1:1	2:1	2:0	0:0	3:1	2:0	1:1	27	15	8	4	41-23	3
4. МЕТАЛУРГ Д	0:2	1:2	0:2			1:1	3:1	2:1	1:1	1:0	3:0	1:0	2:0		2:0	3:0	27	13	6	8	33-24	45
5. ВОРСКЛА	2:2	1:0	0:1	1:0		1:0	1:1	1:0	0:0	2:1	0:1		0:0	1:0	2:3	2:1	27	12	7	8	27-23	43
6. ДНІПРО	1:3	0:0	2:0	1:1	2:1		1:2	0:1	1:0	1:0	1:1	4:1	1:1	2:1	0:0		27	11	9	7	29-22	42
7. МЕТАЛУРГ Зп	1:3	1:0	1:0		1:0	0:1		1:0	0:0	0:0	2:1	1:3	2:1	2:1	2:0	0:0	27	11	9	7	26-25	42
8. ТАВРІЯ	1:3	0:2	0:1	4:1	1:3	0:0	2:0		0:1	1:4	2:1	1:3		3:1		1:1	27	9	6	12	36-39	33
9. КРИВБАС	2:1	0:1	1:3	1:2			1:0	1:1		1:1	2:1	0:2	2:0	1:0	0:0	1:1	27	8	8	11	21-32	32
10. КАРПАТИ		1:1	0:2	1:1	0:0	0:0	0:0	0:1	3:0		1:1	3:0		3:2	1:0	0:2	27	7	10	10	30-30	31
11. ЗОРЯ	0:1		1:1	0:2	0:2		0:0	1:1	1:2	1:0		2:1	1:1	0:1	2:1	2:0	27	7	7	13	27-41	28
12. ЧОРНОМОРЕЦЬ	0:3	0:3		2:1	0:1	1:1		0:2	2:0	3:0	1:3		1:0	0:1	3:2	3:1	27	10	2	15	30-39	26
13. ФК ЛЬВІВ		2:0	1:1	0:1	0:0	0:1	1:2	2:4	1:0	2:4	3:1	0:2		0:1	2:1	1:0	27	6	7	14	21-34	25
14. АРСЕНАЛ	0:2	0:0	0:2	0:1	0:0	0:1		1:1	1:1		1:1	1:0	0:0		4:0	1:0	27	6	7	14	20-33	25
15. ІЛЛІЧІВЕЦЬ	3:4	1:2	0:2	0:1	1:3	1:2	1:1	3:3	2:0	1:5		1:0	2:0	2:1		1:1	27	5	5	17	26-50	20
16. ФК ХАРКІВ	0:4	0:0		1:0	0:1	0:2	0:2	0:3	0:1	1:1	2:3	1:1	2:3	1:1			27	2	9	16	16-42	15

6 ОФІЦІЙНИХ ЕМБЛЕМ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

ТОЧКА ЗОРУ НА СПІРНЕ ПИТАННЯ

«CRESTS»

Цього року в нашій газеті вже двічі ("УФ" за 19.03 і 09.04) підіймалася тема офіційних логотипів ФК "Динамо" Київ. Обидва рази автором статей щодо цієї проблеми виступав провідний історик футболу столиці України А.Ф. Коломієць. Один із згаданих матеріалів у якості примітки містив висловлену мною незгоду з окремими його положеннями, тому виникає необхідність подати їх у більш-менш системному вигляді.

СУПЕРЕЧЛИВА СИТУАЦІЯ №1

У першій статті Анатолій Федорович продовжив обстоювати давню позицію: на його переконання, дебютним офіційним гербом київського клубу варто вважати ромб із атрибутикою дванадцяти видів спорту. Річ у тім, що це була емблема Московського пролетарського СТ "Динамо" (1923 р. з.). Наступного року зазначене товариство набуло статусу Всесоюзного, а ще через два утвердився й новий логотип: ромб із прописною літерою "Д". Справді, найперший герб формально ніхто не відміняв, його продовжували використовувати газети 30-х. Але в юриспруденції діє чітке правило: за умови зміни форми власності організації, приймаються нові установчі документи – Статут і символіка якраз входять до їх числа – а попередня редакція цих документів автоматично анулюється! Ну, і яке відношення до емблеми, діючої в 1923-26 рр., має київське "Динамо", футбольна команда котрого була сформована не раніше, ніж навесні 1928-го, а відповідне СТ зареєстроване за рік перед тим?

Окрім того, п. Коломієць підкреслює, що наступний герб, роком появи якого є 1939-й, був "трохи витягнутим" у порівнянні з попереднім. Знову ж таки, парирую цю тезу. В англійській мові широко використовується термін "crest", який, на жаль, позбавлений адекватного відповідника в українській: аби точно перекласти його, треба вжити ціле словосполучення – "основний варіант емблеми". Спробую пояснити. Згідно канонів геральдики, герб (логотип) повинен використовуватися різними установами з певними варіаціями (наприклад, золотистий національний Тризуб рекомендується наносити і без синього щита; також він може бути срібним або з вигнутими гранями). При цьому ні про яку офіційну зміну геральдичного елемента не йдеться: "crest" зостається недоторканим, варіюються лише його прояви. Тому зазначена емблема не могла бути "витягнутою", це – лише зразок її дизайнерського рішення.

СУПЕРЕЧЛИВА СИТУАЦІЯ №2

Йдемо далі. Керівник ОЛІСФ стверджує, що четвертим логотипом киян є синьо-червоний щит із написом "УРСР" – мовляв, коли "наприкінці 50-х років минулого століття була створена Українська Республіканська Рада ВФСТ "Динамо", у неї "з'явилася своя офіційна емблема". Не хочу нікого ображати, проте мушу зауважити, що подібне твердження цілком розходиться з реальним станом справ. Той же Коломієць у газеті "Футболофіл-ревію" [№2 за лютий 2000 р., с. 5] пише: "Як відомо, Всеукраїнська рада пролетарського товариства "Динамо" була заснована в Харкові 31 жовтня 1924 року (затверджено Положення і Статут)". Оце і є правда, тобто згадана організація не могла бути утворена в кінці 50-х рр., відповідно, й герба свого не мала... Анатолій Федорович у дискусіях полюбляє вживати фразу: "Доведіть мені!". Відтак я звертаюся до нього з аналогічним закликом: нехай спробує мені довести – показавши щось, бодай віддалено схоже на офіційний документ! – що цей (четвертий, у його розумінні) логотип виконував роль офіційного.

ВИКЛАД ПОЗИЦІЇ

Загальновідомо, що в світовій практиці зміна організацією власної емблеми є логічним наслідком іншого процесу – цілковитої або ж часткової трансформації форми власності. Простіше кажучи, новий логотип затверджується тоді, коли змінюється повна офіційна назва утворення (приклад: спортивне товариство стає футбольним клубом). Таким чином еволюцію зовнішніх атрибутів (у т.ч. герба) зручно прив'язати до тієї, що здійснюється на структурному рівні – саме це уявлення лежить в основі позиції, котру я хотів би запропонувати до розгляду.

Упродовж своєї історії столична команда була частиною 6-ти організаційних утворень:

1. Київське пролетарське спортивне товариство "Динамо" (1928–1939 рр.);
2. Київське фізкультурно-спортивне ордена Леніна товариство "Динамо" (1939–1989 рр.);
3. Футбольний клуб "Динамо" Київ (1989–1993 рр.);
4. Закрите акціонерне товариство "Футбольний клуб "Динамо" Київ" (1993–2005 рр.);
5. Відкрите акціонерне товариство "Футбольний клуб "Динамо" Київ" (2005–2007 рр.);
6. Товариство з обмеженою відповідальністю "Футбольний клуб "Динамо" Київ" (із осені 2007-го).

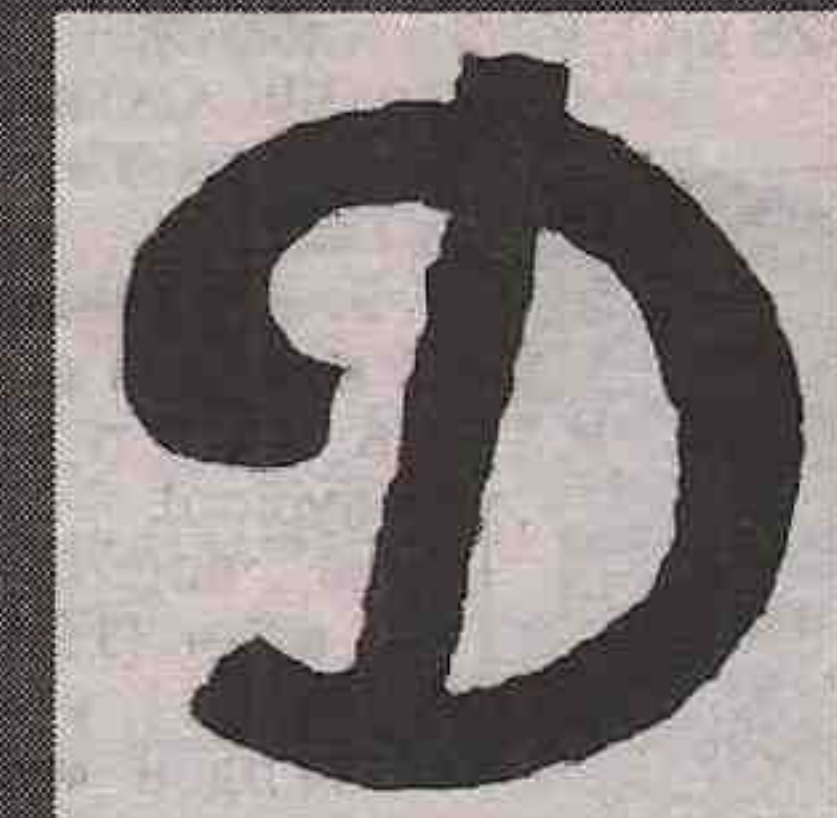
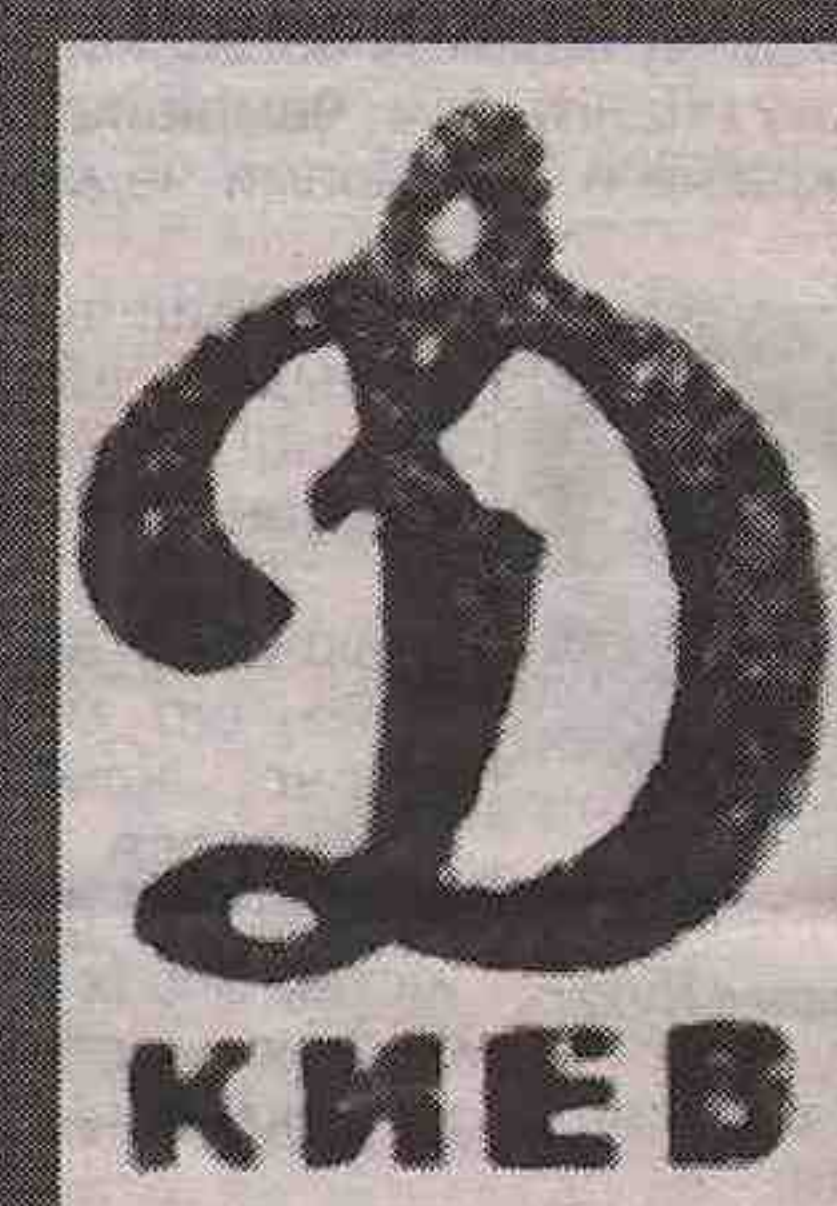
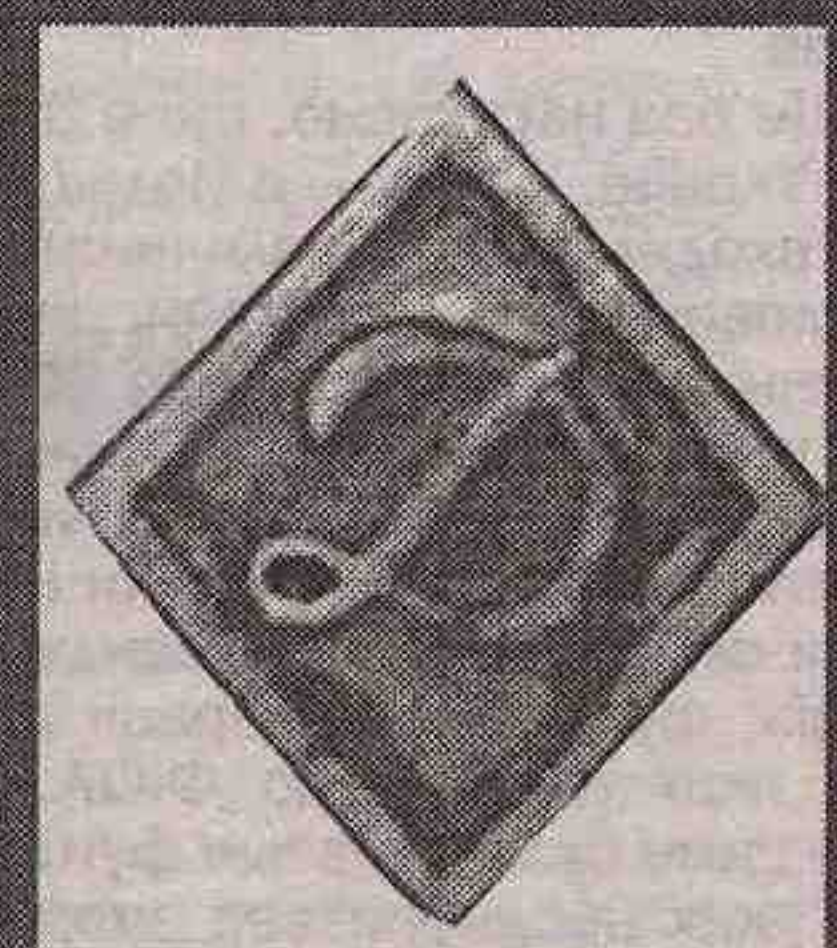
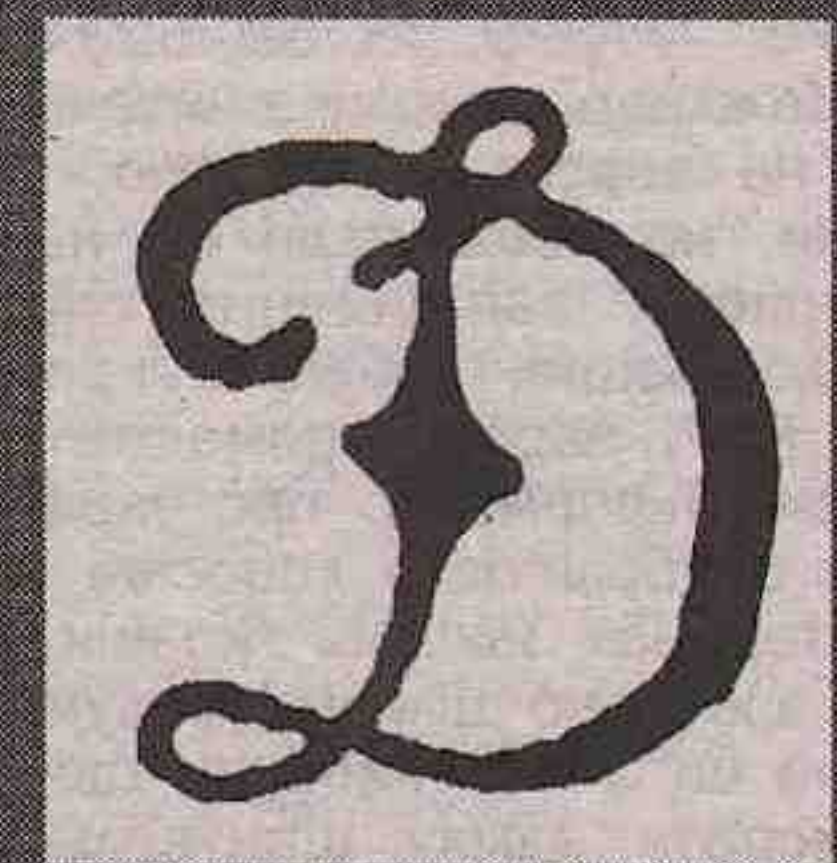
Не маючи права наголошувати на істинності своїх слів, насмілюся стверджувати, що літопис "блакитно-білих" містить також 6 офіційних емблем, які співвідносяться з перерахованими утвореннями:

1. Ромб із прописною буквою "Д" (див. мал.1);
2. Той самий логотип із червоною зіркою вгорі (див. мал.2);
3. Вігнута літера "Д", а під нею у прямокутнику слово "Київ" (див. мал.3);
4. Той самий логотип на синьо-жовтому круглому щиті з назвою клубу (див. мал.4);
5. /.../ із жовтою зіркою над щитом (див. мал.5);
6. /.../ із двома жовтими зірками над щитом (див. мал.6).

Вдумливий читач зафіксує наявність двох неузгодженостей. По-перше, засноване в липні 1993-го ЗАТ відповідним гербом "розжилося" в березні 1996-го, а до того послуговувалося попереднім. По-друге, перша зірочка над гербом – символ десяти перемог у чемпіонаті України – з'явилася влітку 2003-го, себто за два роки до того, як клубна структура трансформувалась у ВАТ. Все це так. Однак запропонована система, повторюся, вельми зручна у використанні, тому ці "нестиковки" не є принциповими для мене.

Володимир БАНЯС.

ВАРІАЦІЇ

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць

№ 10

Під редактуванням Володимира Баняса

ВИЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№ 39, 43, 58, 62 і 64)

Можливо, декому з читачів буде не зовсім комфортно, коли вони, не побачивши на наших сторінках завершення справи щодо краших гравців в Українській РСР, зараз отримають вже деяку інформацію про українських футболістів у довоєнні часи на теренах Західної України. Але це зроблено цілком продумано. Хоча б з тієї причини, щоб не приспати думку шанувальника футболу, зосередженого цілком на радянських футболістах тих часів.

Ще раз нагадаємо, що в Західній Україні, а тоді — в Польщі (до неї входила Східна Галичина), Чехословаччині, а в останні передвоєнні роки — Угорщині (з Закарпаттям) та в Румунії (з Буковиною), звісно, проводилися чемпіонати, розігрувалися Кубки і теж були створені збірні команди цих країн, футбольні федерації (союзи) яких входили до ФІФА. Тут кращими були львівські футболісти, яких неодноразово запрошували до національної збірної Польщі, та й клуби Львова грали у вищому ешелоні польського футболу і навіть були чемпіонами цієї країни й призерами чемпіонатів.

Передивившись склади збірної Польщі в усіх її офіційних матчах до 1939 року включно, визначимо, що до цієї збірної команди залучалося 26 львівських футболістів. Ось їх перелік за кількістю матчів, проведених у складі цієї збірної:

1. **Кухар Вацлав** (Kuchar Wacław) — "Погонь", нападаючий — 26 матчів, 6 голів (1921–1928 рр.), у тому числі один матч на VIII Олімпійських іграх 1924 р. в Парижі.

2. **Альбанський Спирідон** (Albanski Spiridon) — "Погонь", воротар — 21 матч (1931–1936 рр.), у тому числі один матч у відбірковому турнірі чемпіонату світу 1934 р. та чотири матчі на XI Олімпійських іграх 1936 р. в Берліні (включаючи матч у півфіналі та за третє місце).

3. **Матіас Міхал** (Matyas Michal) — "Погонь", нападаючий — 18 матчів, сім голів (1932–1939 рр.), у тому числі один матч у відбірковому турнірі чемпіонату світу 1934 р. та один матч (за 3 місце) на XI Олімпійських іграх 1936 р. у Берліні.

4. **Васевич Ян** (Wasiewicz Jan) — "Погонь", півзахисник — 14 матчів, один гол (1935–1938 рр.), у тому числі три матчі на XI Олімпійських іграх 1936 р. у Берліні (включаючи матч у півфіналі).

5. **Батш Мечислав** (Batsch Mieczysław) — "Погонь", нападаючий — 12 матчів, дев'ять голів (1922–1926 рр.), у тому числі один матч на VIII Олімпійських іграх 1924 р. в Парижі.

6. **Ханке Кароль** (Hanke Karol) — ЛКС Лодзь, "Погонь", півзахисник — 11 матчів (1924–1928 рр.).

7. **Герліц Еміль** (Gorlitz Emil) — ФК Катовіце, "Погонь", воротар — дев'ять матчів (1924–1925 рр.).

8. **Коссок Кароль** (Kossok Karol) — ФК Катовіце, "Кракові" Краків, "Погонь", дев'ять матчів, вісім голів (1928–1932 рр.).

9. **Гарбень Юзеф** (Garbien Jozef) — "Погонь", нападаючий — вісім матчів, два голи (1922–1926 рр.).

10. **Слонецький Юзеф** (Slonecki Jozef) — "Погонь", нападаючий — шість матчів (1923–1925 рр.).

11. **Міллер Юлій** (Miller Juliusz) — "Чарні", нападаючий — п'ять матчів, один гол (1923–1924 рр.).

12. **Герас Вітольд** (Gieras Witold) — "Чарні", "Вісла" Краків, півзахисник — чотири матчі (1923–1925 рр.).

13. **Гебартівський Францішек** (Giebartowski Franciszek) — "Погонь", захисник — чотири матчі (1926 р.).

14. **Нехцьол** (Niechciol "Majowski" Edmund) — "Погонь", нападаючий — чотири матчі, один гол (1933–1934 рр.), у тому числі один матч у відбірковому турнірі чемпіонату світу 1934 р.

15. **Олеярчик Владислав** (Olearczyk Władysław) — "Погонь", захисник — чотири матчі (1923–1925 рр.).

16. **Дойчман Станіслав** (Deutschmann Stanisław) — "Погонь", півзахисник — два матчі (1928 р.).

17. **Фіхтель Броніслав** (Fichtel Bronisław) — "Погонь", півзахисник — два матчі (1925–1926 рр.).

18. **Шнейдер Людвіг** (Schneider Ludwik) — "Гасмоня", "Погонь", півзахисник — два матчі (1923–1926 рр.).

19. **Штеерман Зігмунд** (Steuermann Zygmund) — "Гасмоня", нападаючий — два матчі, чотири голи (1926–1928 рр.).

20. **Шабакевич Людвіг** (Szabakiewicz Ludwik) — "Погонь", нападаючий — два матчі (1925–1928 рр.).

21. **Амірович Антон** (Amirowicz Antoni) — "Аегія" Варшава, "Чарні", півзахисник — один матч (1924 р.).

22. **Боровський Антон** (Borowski Antoni) — "Погонь", нападаючий — один матч, один гол (1935 р.).

23. **Кміцинський Філіп** (Kmicinski Filip) — "Чарні", захисник — один матч (1925 р.).

24. **Редлер Ізидор** (Redler Izidor) — "Гасмоня", захисник — один матч (1926 р.).

25. **Сумара Стефан** (Sumara Stefan) — "Погонь", півзахисник — один матч (1938 р.).

26. **Цімер Альфред** (Zimmer Alfred) — "Погонь", півзахисник — один матч (1934 р.).

Щодо того, що, може, декого з цих гравців не треба визначати саме українським футболістом, то тут потрібно провести, все ж, серйозніше дослідження. Безумовно, якщо хтось з них не є урожденцем Східної Галичини, а у Львові пограв рік—два й повернувся додому — в інший регіон Польщі, то це було б справедли-

Мечислав Батш.

рах 1924 р. в Парижі.

6. **Ханке Кароль** (Hanke Karol) — ЛКС Лодзь, "Погонь", півзахисник — 11 матчів (1924–1928 рр.).

7. **Герліц Еміль** (Gorlitz Emil) — ФК Катовіце, "Погонь", воротар — дев'ять матчів (1924–1925 рр.).

8. **Коссок Кароль** (Kossok Karol) — ФК Катовіце, "Кракові" Краків, "Погонь", дев'ять матчів, вісім голів (1928–1932 рр.).

9. **Гарбень Юзеф** (Garbien Jozef) — "Погонь", нападаючий — вісім матчів, два голи (1922–1926 рр.).

10. **Слонецький Юзеф** (Slonecki Jozef) — "Погонь", нападаючий — шість матчів (1923–1925 рр.).

11. **Міллер Юлій** (Miller Juliusz) — "Чарні", нападаючий — п'ять матчів, один гол (1923–1924 рр.).

12. **Герас Вітольд** (Gieras Witold) — "Чарні", "Вісла" Краків, півзахисник — чотири матчі (1923–1925 рр.).

13. **Гебартівський Францішек** (Giebartowski Franciszek) — "Погонь", захисник — чотири матчі (1926 р.).

14. **Нехцьол** (Niechciol "Majowski" Edmund) — "Погонь", нападаючий — чотири матчі, один гол (1933–1934 рр.), у тому числі один матч у відбірковому турнірі чемпіонату світу 1934 р.

15. **Олеярчик Владислав** (Olearczyk Władysław) — "Погонь", захисник — чотири матчі (1923–1925 рр.).

16. **Дойчман Станіслав** (Deutschmann Stanisław) — "Погонь", півзахисник — два матчі (1928 р.).

17. **Фіхтель Броніслав** (Fichtel Bronisław) — "Погонь", півзахисник — два матчі (1925–1926 рр.).

18. **Шнейдер Людвіг** (Schneider Ludwik) — "Гасмоня", "Погонь", півзахисник — два матчі (1923–1926 рр.).

19. **Штеерман Зігмунд** (Steuermann Zygmund) — "Гасмоня", нападаючий — два матчі, чотири голи (1926–1928 рр.).

20. **Шабакевич Людвіг** (Szabakiewicz Ludwik) — "Погонь", нападаючий — два матчі (1925–1928 рр.).

21. **Амірович Антон** (Amirowicz Antoni) — "Аегія" Варшава, "Чарні", півзахисник — один матч (1924 р.).

22. **Боровський Антон** (Borowski Antoni) — "Погонь", нападаючий — один матч, один гол (1935 р.).

23. **Кміцинський Філіп** (Kmicinski Filip) — "Чарні", захисник — один матч (1925 р.).

24. **Редлер Ізидор** (Redler Izidor) — "Гасмоня", захисник — один матч (1926 р.).

25. **Сумара Стефан** (Sumara Stefan) — "Погонь", півзахисник — один матч (1938 р.).

26. **Цімер Альфред** (Zimmer Alfred) — "Погонь", півзахисник — один матч (1934 р.).

Щодо того, що, може, декого з цих гравців не треба визначати саме українським футболістом, то тут потрібно провести, все ж, серйозніше дослідження. Безумовно, якщо хтось з них не є урожденцем Східної Галичини, а у Львові пограв рік—два й повернувся додому — в інший регіон Польщі, то це було б справедли-

во. Тому чекаємо на допомогу читачів. Але про те, що самі поляки вважають львівські клуби тих часів саме українськими, свідчить хоча б той факт, що в польському альманасі, одному з найкращих футбольних видань енциклопедичного плану "Polska piłka nożna" (1983 р., 996 сторінок), надруковано дружній шарж на найкращу в довоєнній Польщі трійку нападаючих львівської "Погоні" — М.Батша, В.Кухара і Ю.Гарбень, на якому вони зображені в футболках-вишиванках і названі "львівськими козаками".

Тепер щодо призерів чемпіонату Польщі. Ними була тільки одна львівська команда — "Погонь". Але цей клуб у 20-ті роки чотири рази був чемпіоном Польщі, а в 30-ті роки тричі був другим призером чемпіонату. Враховуючи це, більш наочним буде перелік усіх гравців цього клубу за кількістю завойованих ними титулів:

Чотири рази чемпіонами Польщі були **Батш Мечислав**, **Гарбень Юзеф**, **Кухар Вацлав**, **Олеярчик Владислав** і **Слонецький Юзеф**.

Тричі чемпіонами Польщі були **Фіхтель Броніслав**, **Шабакевич Людвіг** і **Гуліч**.

Двічі чемпіонами Польщі були **Гебартівський Францішек**, **Дойчман Станіслав**, **Кухар Мечислав**, **Ханке Кароль**, **Шнейдер Людвіг**, а також **Ігнатович**, **Ляхович**, **Мауер**, **Фіхтель-ІІ** і **Юрас**.

По одному разу: **Герліц Еміль**, **Виржиковський**, **Вуйцицький**, **Воляк**, **Лисик**, **Мацевський**, **Смоцинський**, **Уріх**, **Хачевський** і **Цукер**.

Тричі другими призерами чемпіонату Польщі були **Альбанський Спирідон**, **Дойчман Станіслав**, **Матіас Міхал**, **Нехцьол** (Майовський) **Едмунд**, **Цімер Альфред**, а також **Бережа** (Чеславський), **Ежевський**, **Матіас-І** і **Ганін**.

Двічі другими призерами чемпіонату Польщі були **Боровський Антон**, **Васевич Ян**, **Кухар Вацлав**, а також **Кухарський**, **Нахашевський** (Лагодний), **Хеммерлінг** і **Яворський**.

По одному разу **Шабакевич Людвіг**, **Ванцицький**, **Волянчик**, **Зимний**, **Зробек**, **Клуз**, **Краус**, **Ліхтер**, **Малиновський**, **Мотилевський-І** (Сковронський-І), **Мотилевський-ІІ**, **Прасс**, **Самсон**, **Чехович** і **Шлафф**.

Тепер щодо Кубка Польщі. У довоєнні часи загальнодержавний кубок серед клубних команд розігрували тільки одного разу — 1926 року. Тоді володарем цього призу була львівська "Спарта" у такому складі: **Шевчук**, **Олейнічак**, **Бидлінський**, **Штейнер**, **Вуйцицький**, **Косинський**, **Мурський**, **Пілат**, **Маленький**, **Дмитров**, **Моравець**. Але не треба забувати про Кубок президента Польщі Мосцицького між збірними командами міст, де в третьому розіграші 1938 року володарем цього поче-

сного призу стала збірна Львова у складі: **Альбанський Спирідон**, **Матіас Міхал**, **Нехцьол** (Майовський) **Едмунд** (6 голів), **Сумара Стефан**, а також **Богурат**, **Валіцький** (2 голи), **Ганін**, **Ежевський**, **Журковський** (2 голи), **Зуб**, **Лемішко**, **Немец** (2 голи), **Ольберт**, **Скоцень** (3 голи) і **Шмідт**. Тут перелічені лише ті гравці, котрі грали в фінальному матчі та зіграли понад п'ятдесят відсотків матчів з чотирьох проведених.

І, нарешті, про визначення найкращих. Ще 1925 року на референдумі, що проводився польським щотижневиком "Stadion", найкращим спортсменом Польщі було визначено **Вацлава Кухара**. А от вже 1932 року на плебісциті читачів "Przeglądu sportowego" визначався найкращий футболіст року, і серед десяти краших четвертим був **Альбанський Спирідон**, сьомим — **Коссок Кароль** і дев'ятим — **Матіас Міхал** (усі гравці львівської "Погоні"). Інших опитувань у ці роки не проводили. Але до 50-річчя щомісячника "Piłka nożna" було проведено анкетування на найкращого польського футболіста 1921–1969 років, і третім серед двадцяти визначених був, не повірите... **Вацлав Кухар**. Отак цей львівський футболіст запав у серця польських шанувальників футболу!

Щодо Закарпаття (у ті часи — Підкарпатська Русь у складі Чехословаччини, а з 1939 року — в складі Угорщини), то тут важко когось виділити, хіба що гравців ужгородської "Русі", яка один рік грала навіть у вищому ешелоні Чехословаччини. Тут ні в якому разі не можна обійти увагою воротаря цієї легендарної команди **Олексія Бокшая** — вихованця ужгородського футболу, який грав у складі збірної Чехословаччини, хоча вже тоді перейшов 1937 року до празької "Славії" (2 матчі за збірну 1938 р.). До речі, він замінив у цьому клубі улюбленого Планічку, та ще й став володарем Кубка Центральної Європи. Але все ж шанувальникам футболу він більше відомий як тренер збірної Чехословаччини.

Також зіркою закарпатського футболу тих часів, звичайно, потрібно вважати нападаючого **Гезу Колочаї** — уродженця м. Берегового, який починав грати в футбол саме на Закарпатті. У 1932–1937 роках він грав у "Спарті" (Прага), потім два сезони — у французькому "Олімпіку" (Ліль), а з 1939 року — в угорських провідних клубах. Цей прославлений футболіст встиг пограти як за збірну Чехословаччини (чотири матчі у 1933–1935 рр.), так і за збірну Угорщини (два матчі, один гол — 1940 р.). Він теж більш відомий як тренер того ж "Ференцвароша", "Стандарда" (Льєж) або "Гурніка" (Забже).

Примітка В.Баняса. Ужгород-

ський клуб "Русь" — а це була саме українська команда! — за підсумком сезону 1932/33 років здобула титул чемпіона Словаччини. Цей момент ігнорувати ні в якому разі не можна!

І, нарешті, Буковина, яка з 1918 до 1940 років входила до складу Румунії. Тут теж не так вже й багато зірок, але до складу збірної Румунії все ж входили аж троє чернівецьких футболістів. Найвідоміший з них — **Альфред Айзенбайзен-Ферару**, нападаючий і півзахисник чернівецьких команд "Ян" і "Драгош Воде", а також бухарестського "Венуса". Він у 1930–1939 роки провів за збірну Румунії дев'ять матчів, два з яких, граючи ще в Чернівцях, зіграв 1930 року на першому чемпіонаті світу в Уругваї.

Інші двоє, не такі титуловані, зіграли тільки по одному матчу за збірну Румунії — **Станіслав Мечинський** (1922 року, півзахисник "Полонії" Чернівці) і **Роберт Садовський** (1937 року, воротар "Мунчіторулу", Чернівці).

ОГОЛОШЕННЯ

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ), а також оголошення шанувальників футболу.

Нові члени ОЛІСФ:
28. **ЯКИМІВ Євген Васильович**, 76009, м. Івано-Франківськ, вул. Будівельників, 27 кв. 137. 1948 р.н. (статистика футболу: книги і к/д).

Оголошення шанувальників футболу:
Рудич Олег Володимирович, 40030, м. Суми-30, а/с 64. Тел. 8-050-701-48-41. Обмін книгами, к/д, газетами "Футбол" і "Український футбол".

Олексюк Федір Миколайович, 32316, м. Кам'янець-Подільський, вул. Пушкінська, 39 кв.69. Куплю газети "УФ" за 1991–1998 рр., "Команда" та "Спорт-Експрес".

Яловець Сергій. Продам колекцію газет, довідників і брошур. Наявні газети: "Спортивна газета" (1994-1998); "Український футбол" (1992-2000); "Команда" (1994-2005); "Спорт-Експрес" (1993-2000).

Усі бажані статті членами ОЛІСФ, а також футболістами, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу редакції газети або за E-mail: olifs@kolomiets.kiev.ua. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення" та внесені до сайту інтернету: www.kolomiets.kiev.ua.

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

(Продовження. Початок див. "УФ" №39, 43, 47, 51, 55, 58, 62 і 64.)

1931 року Україну відвідала збірна Робітничого спортивного союзу Німеччини й провела три матчі: 16 серпня — зі збірною Лисичанська (5:1), 19 серпня — зі збірною Дніпропетровська (1:6) і 20 серпня зі збірною Харкова (0:5). А 1932 року ця ж збірна востаннє приїхала до Радянського Союзу і в Україні цього разу зіграла знову три матчі: 9 жовтня — зі збірною Дніпропетровська (0:3), а 12 і 18 жовтня — зі збірною Харкова (2:2 і 3:2). Останній матч, який закінчився поразкою збірної столиці України, боляче вдарило по престижу цієї команди — найкращої в ті роки в Українській СРР. Та й збірна СРСР, яка 30 вересня в Москві зустрілася зі збірною Німеччини і до складу якої входив український футболіст Іван Привалов — капітан збірної, насилу здолала цю команду (3:2). Тому вже навіть робітничу збірну Німеччини вирішили більше не запрошувати до СРСР, а коли там до влади прийшли нацисти, це зовсім не залишило шансів проводити зустрічі на футбольних полях німецьких і радянських футболістів. Можливо, тому проілюструвати ці останні зустрічі з німецькими футболістами в колекції слід вже маркою Німецької Демократичної Республіки, виданою 1963 року в серії "Спортсмени-антифашисти" номіналом у 20+10 пф. з портретом відомого в довоєнні часи в робітничих футбольних клубах Німеччини футболіста Хайнца Штойера — учасника руху Опору, який загинув від рук фашистів 1944 року. Марка була видана поштою НДР з купоном, на якому зображено Штойера в боротьбі за м'яч. А ще краще виглядає в такій колекції карт-максимум НДР до випуску цієї марки.

1933 року почалися відбіркові матчі за право участі в другому чемпіонаті світу 1934 року в Італії. Збірній Польщі в суперники на цьому етапі дісталася збірна Чехословаччини. Перший матч проходив 15 жовтня у Варшаві. До складу збірної Польщі були включені троє львівських футболістів — воротар **Спирідон Альбанський**, півзахисник **Міхал Матіас** і нападчий **Едмунд Нехцол-Майовський** (усі з "Погоні", Львів). На жаль, матч закінчився поразкою (1:2), а на звітний матч до Праги польська збірна відмовилась їхати і до фінальної частини чемпіонату світу не потрапила. Однак футболісти Львова все ж взяли участь у цій світовій першості, нехай лише на попередньому етапі. Тому відзначити це в колекції все ж потрібно і, напевно, краще за все для цього підійде марка Італії з великої серії марок до чемпіонату світу 1934 року з зображенням саме воротаря (перша марка серії номіналом 20 с.).

Цього ж 1933 року Україну відвіда-

ла збірна Робітничої спортивної федерації Іспанії й провела три матчі: 12 жовтня — зі збірною Сталіно (0:9), 16 жовтня — зі збірною Дніпропетровська (0:8) і 24 жовтня — зі збірною Харкова (0:7). Ці матчі слід відзначити в колекції однією з двох футбольних марок Іспанії номіналом 70 ц. або 2.50 п. з спортивної серії 1960 року, на яких зображено футболіста з м'ячем. До речі, при бажанні, другою маркою можна відзначити матч легендарної команди басків у Києві 15 липня 1937 року з київським "Динамо" (1:3). А також участь київських футболістів Шиловського та Щегоцького в складі московського "Спартака" в матчі з тією ж збірною Басконії 8 липня (6:2 — єдина перемога радянської команди над іспанськими професіоналами, де два голи забив Шиловський).

1934 року 27 травня постановою ЦВК СРСР у Радянському Союзі було введено почесне спортивне звання "Заслуженний майстер спорту СРСР", яке надавалося видатним майстрам спорту та активним діячам у галузі фізичної культури і спорту. Серед перших спортсменів це звання отримав і український футболіст — харків'янин **Іван Привалов**, а 1936 року — харків'яни **Володимир Фомін** і **Костянтин Фомін** (у той час вже гравець київського "Динамо"), 1945 року — киянин, воротар **Антон Іззовський**, а 1947 року — харків'янин **Микола Кротов**. У колекції цю інформацію є можливість представити маркою Російської Федерації 2000 року номіналом 1.50 руб. з великої серії марок (у кляймогені) про спортивні досягнення Росії, на якій зображено значок "Заслуженний майстер спорту" на фоні спортсменів на параді. 1935 року в поштових відділеннях СРСР у продажу з'явилася серія марок "Всесвітня Спартакіада", проведення якої, як відомо, планувалося в Москві на альтернативу Олімпійським іграм у Німеччині в Берліні, але вона не була проведена. У цій серії марка номіналом 4 коп. за малюнком художника В.Зав'ялова була присвячена футболу.

І саме ця марка в колекції про футбол в Україні може стати ілюстрацією становлення українського футболу в СРСР, який в ті часи посідав передові позиції. 1935 року в чемпіонаті СРСР, який останній рік проводився між збірними командами, команди Харкова та Києва посіли відповідно третє та четверте місця. Та й збірна СРСР у цьому році була представлена шістьма українськими футболістами — дніпропетровцем Володимиром Гребером, киянами Антоном Іззовським, Віктором Шиловським і Костянтином Щегоцьким, харків'янами Петром Паровишиновим і Костянтином Фомінін (уже киянином). Четверо киян взяли участь у шести матчах зі збірною Туреччини в Стамбулі, Анкарі та Ізмірі, де Шиловський забив два м'ячі.

1935 рік був ознаменований в іс-

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

торії українського футболу першою поїздкою збірної Української СРР за кордон — у Францію та Бельгію. Там збірній УСРР запропонували взяти участь у показових матчах традиційного в ті часи фестивалю робітничого спорту у Франції. Збірна чудово використала рідкісний у ті роки шанс отримати міжнародне визнання. Були старанно відібрані 15 гравців: вісім киян — Іззовський, Свиридовський, К.Фомін, Кузьменко, Шиловський, Махія, Комаров і Щегоцький; чотири харків'яни — Кирилов, В.Фомін, М.Фомін і Паровишинов, одесит Трусевич, дніпропетровці Гребер і Лайко. Капітаном збірної УСРР у цьому турне було обрано Костянтина Фоміна. Усього на полях Франції та Бельгії було проведено сім матчів з любительськими командами цих країн і Голландії. У всіх матчах українські футболісти отримали перемоги з великими рахунками при загальному співвідношенні м'ячів 88:3 (!). Перші два матчі проходили в рамках футбольного турніру антифашистського зльоту.

Основний успіх до українських футболістів прийшов, коли збірній УСРР запропонували зіграти з одним із професійних клубів Франції — третім за силою клубом Франції — "Ред стар Олімпік", Париж. Ця історична зустріч відбулася 29 серпня 1935 року. У матчі взяли участь Трусевич, К.Фомін, Кирилов, Гребер, В.Фомін, М.Фомін, Шиловський, Лайко, Щегоцький, Паровишинов і Махія. Так чудово, як у цьому матчі, українці до цього ніде не грали, вони творили дива, велике бажання перемоги призвело до сенсації — 6:1 на користь збірної УСРР. Безумовно, це історичне тур-

не збірної України просто забов'язане бути відзначенням у колекції, та, очевидно, все ж необхідно включити до неї марку Франції до чемпіонату світу 1938 року в Парижі номіналом 1.75 фр., на якій вказана абревіатура ФІФА, та Французької асоціації футболу тих часів — FFFA, з дозволу яких проходили ці матчі. До речі, ця марка була видана накладом у чотири мільйони примірників.

Примітка В.Баняса. Ситуація стосовно легендарного матчу з "Ред Стар Олімпік" вельми схожа на не менш "легендарне" турне московського "Динамо" по Великобританії. Нехай читач зробить висновок про силу паризького клубу з тих місць, які посідала ця команда в чемпіонаті Франції 30-х років із того часу, як останній набув більш-менш урегульованої структури: 1932/33 — восьме в групі "В" (тодішня першість розгравалася двадцятьма колективами в двох групах); 1933/34 — переможець другого ешелону; 1934/35 — 12-те; 1935/36 — 14-те; 1936/37 — дев'яте; 1937/38 — 15-те; 1938/39 — переможець другого ешелону...

Так як перший матч у рамках цього турне було проведено зі збірною Робітничого спортивного союзу Голландії, то в колекції повинно бути знайдено місце для марки Нідерландів — краще, звичайно, довоєнного періоду, а саме 1928 року, номіналом 3 с. з серії до IX Олімпійських ігор у Амстердамі. А тому що поїздка за кордон завершилася в Бельгії, де першим матчем був матч зі збірною Робітничого футбольного союзу Бельгії, то не обійтися й без марки Бельгії 1981 року номіналом 6 фр., виданої до 100-річчя бельгійського футболу.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В ЗІБРНІЙ СРСР

(Продовження. Початок див. "УФ" №51, 55, 58, 62 і 64.)

Треба кілька слів сказати про збірну Туреччини

з футболу. Ця команда у 20-30-ті роки була за своїми якостями та здібностями гравців, мабуть, не гірша за збірну СРСР, однак все ж поступалася збірним командам інших країн Європи. Хоча саме 1931 року ця збірна провела декілька матчів і навіть отримала перемоги над національними збірними Австрії, Греції та Болгарії. Звичайно, для підтримки свого рейтингу на міжнародній арені цій збірній було не вигідно грати з європейськими збірними, і найбільш прийнятним для неї противником була саме збірна СРСР. До того ж, політичні обставини в країні сприяли проведенню таких зустрічей. Заборона ФІФА грати національній збірній Туреччини зі збірною СРСР призвела до пошуку інших форм проведення таких зустрічей. І національна збірна Туреччини домовилася з радянським спортивним керівництвом про приїзд збірної Туреччини до СРСР 1931 року під прапором збірної університетів Туреччини, що в повній мірі задовольняло збірну СРСР (під поняттям "університети" турки розуміли не вищі навчальні заклади, а Народні будинки загальної освіти, відкриті по усій країні та практично в кожному місті Туреччини. Наші "занадто освічені" керівники спортивним життям у СРСР це одразу не зрозуміли, тому спочатку збірну Туреччини охрестили "збірною університетів Туреччини", але в подальші роки виправилися і вже називали "збірною Народних будинків Туреччини").

Матч з цією збірною 1931 року було проведено в Москві 20 серпня. До цього турецька збірна чудово проявила себе в матчі зі збірною Москви, зігравши цей матч унічію (3:3). До матчу ВРФК затвердив склад збірної СРСР, в якому на місці півзахисників були І.Привалов, В.Фомін (конкурент самого Селіна) та С.Леута, а в нападі точно повинен був грати А.Штрауб і під питанням — В.Прокоф'єв (конкурент С.Ільїна). Однак у цьому матчі взяли участь українські футболісти Станіслав Леута (представляв Москву), Іван Привалов (Харків) і Валентин Прокоф'єв (також тимчасово представляв Москву, хоча вже фактично був гравцем київського "Динамо"). Матч проходив у запеклій і цікавій боротьбі й знову завершився перемогою збірної СРСР з рахунком — 3:2. І хоча цей матч назвати офіційним ніхто до цього часу сміливості не набрався, все ж неможливо не привести його протокол:

Протокол матчу №3:

Збірна СРСР — збірна Туреччини — 3:2 (2:1)

20 серпня 1931 р., м. Москва, ст. "Динамо". Товариський матч. 50 000 гляд.

Суддя: Кемаль Рифат (Туреччина).

СРСР: Селінцев — Олександр Спіридонов, Пчеліков — Леута, Селін, Привалов — Григор'єв, Єлисей, М.Бутусов (к). Павлов, Прокоф'єв.

Туреччина: Улун — Аюлю, Салі — Сукі, Саді, Решад — Мемед Салік, Алаатін, Зекі, Муаффер, Редіа.

Голи: 1:0 — Павлов (11 хв.), 2:0 — Павлов (15 хв.), 2:1 — Алаатін (16 хв.), 3:1 — Єлисей (49 хв.), 3:2 — Редіа (71 хв.).

Вже після цього матчу восени збірну СРСР зібрали в Москві в розширеному складі, адже цього року готувалися до візиту-відповіді до Туреччини, і для визначення найкращих у збірній провели 14 жовтня контрольний матч між першим і другими складами збірної. До першого складу залучили харків'яні — братів Костянтина та Володимира Фоміних, Привалова та Шлаповського, а також одесита Штрауба. Але, як з'ясувалося, другий склад збірної все ж був сильнішим за перший. Про це свідчить і результат матчу — 3:1 на користь другої збірної СРСР. Ось тут і задумалося керівництво спортом в країні, добре розуміючи необхідність введення до складу збірної СРСР молодих талановитих гравців. В усякому разі, запланований візит до Туреччини цього року так і не відбувся.

1932 року обговорення кандидатур до збірної Радянського Союзу було вже проведено на республіканському рівні. Так, читачі української газети "Готовий до праці та оборони (ГПО)" у липні до складу збірної СРСР рекомендували включити киян Антона Іззовського й Валентина Прокоф'єва (з цього року грав вже в "Динамо", Київ), а в запас — Михайла Свиридовського. Але в матчі 15 липня в Москві, де зустрічалися збірна СРСР зі збірною Москви, в складі збірної грали одразу чотири динамівці Києва — Антон Іззовський, Михайло Свиридовський, Казимир Пюнтковский і Прокоф'єв. Останній ще 1931 року був "москвичем" і включався до збірної СРСР, як представник Москви (дуже прикро, що багато спортивних журналістів і навіть чудові статистики, не знають або вперто не хочуть навіть засвідчити, що з 1932 року Прокоф'єв грав у "Динамо", Київ, і продовжують його вважати представником Москви в збірній СРСР цього року). Прокоф'єв є й автором першого "київського" гола в збірній СРСР у цьому матчі зі збірною Москви (на 60-й хвилині). Матч збірна СРСР тоді програла — 3:4. Крім перелічених вище київських футболістів, у збірній СРСР грав і харків'янин Привалов. Однак чекаючи доброго результату від практично повністю відновленої збірної було нереально, і це усі прекрасно розуміли. Тому знову вирішили переглянути усіх кандидатів до збірної країни в матчі між першим і другим складами. Цей матч відбувся вже 21 липня в Москві, й до першого складу включили українських футболістів Іззовського, Привалова та Прокоф'єва. Однак у такому вигляді перший склад знову програв другому — 1:2. Питань для роздумів було достатньо багато, та не за горами був матч зі збірною Робітничого спортивного союзу Німеччини, яку запросили цього року до СРСР, і потрібно було щось вирішувати. І знову сформовано збірну СРСР вирішили перевірити вчоргове на збірній Москви. Цей матч відбувся 8 вересня в Москві та завершився... лише нічиєю — 3:3. З українських футболістів у ньому взяли участь, за старою традицією, все ж лише харків'яни — Бабкін, К.Фомін, Привалов (був капітаном в цьому матчі) й уперше Сергій Копійко.

Виходячи з результату цього контрольного матчу, на зустрічі 30 вересня в Москві з командою РСС Німеччини харків'яні зі збірної вилучили, за винятком її капітана Привалова, і несподівано ввели до складу збірної одесита Петра Калашникова. Заради справедливості, слід відзначити, що збірна робітників Німеччини, яка цього разу була складена з безробітних спортсменів (у країні лютувала криза), підготувалася дуже серйозно до матчу зі збірною СРСР і, звичайно, отримавши "путівку" до Радянського Союзу відпрацю-

увала витрати на своє двомісячне утримання в повній мірі. Коротше кажучи, матч був для збірної СРСР дуже нелегким, і вона з великими зусиллями його виграла, забивши вирішальний гол лише наприкінці другого тайму — 3:2. Повернутий до збірної замість Іззовського та Бабкіна знаменитий Гранаткін був явно не на висоті. Здавалося, перед цим матчем року були офіційні матчі зі збірною Туреччини і було ясно однозначно, що без українських, перевірених вже у "боях", гравців збірній СРСР не обійтися. Тому перед поїздкою до Туреччини, в контрольному матчі 10 жовтня в Москві зі збірною столиці до складу збірної було введено чотирьох футболістів з України — Бабкіна, К.Фоміна, Привалова й Прокоф'єва. Однак чехарда зі складом до доброго наврайд чи могла привести, і матч збірна Союзу знову програла — 1:2.

U-14

ГРУПА 1
14 ТУР

9 травня — субота

Зміна-Оболонь — Юність — 1:2
РВУФК Київ — Полісся — 3:0
МФК Кремень — ДЮСШ-15 Київ — 3:0
Княжа — Динамо — 0:1
Атлет — Арсенал — 2:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Динамо (Київ)	14	12	1	1	42-3	37
2. РВУФК (Київ)	14	9	3	2	29-8	30
3. Арсенал (Київ)	14	6	5	3	16-15	23
4. Княжа (смт Щасливе)	14	5	7	2	29-13	22
5. Атлет (Київ)	14	5	5	4	17-17	20
6. Юність (Чернігів)	14	6	1	7	16-26	19
7. Зміна-Оболонь (Київ)	14	5	2	7	14-19	17
8. Полісся (Житомир)	14	3	2	9	12-29	11
9. МФК Кремень (Кременчук)	14	3	1	10	11-34	10
10. ДЮСШ-15 (Київ)	14	2	1	11	10-32	7

ГРУПА 2
14 ТУР

9 травня — субота

Олімпік-УОР — Металіст — 0:1
Арсенал — ЛВУФК Луганськ — 2:0
Металург — Іллічівець — 3:0
Сталь — УФК Харків — 0:0
ФК Дніпро — Шахтар — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	14	12	2	0	29-3	38
2. Металіст (Харків)	14	10	2	2	26-12	32
3. Металург (Донецьк)	14	8	3	3	25-11	27
4. Арсенал (Харків)	14	6	2	6	16-14	20
5. Іллічівець (Маріуполь)	14	6	1	7	15-19	19
6. УФК (Харків)	14	4	4	6	10-14	16
7. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	14	3	5	6	11-15	14
8. Олімпік-УОР (Донецьк)	14	3	4	7	8-17	13
9. ЛВУФК (Луганськ)	14	2	3	9	5-28	9
10. Сталь (Алчевськ)	14	0	6	8	1-13	6

ГРУПА 3
14 ТУР

9 травня — субота

Інтер — Металург — матч перенесено
Кривбас — ФК Сев.-СДЮШОР-5 — матч перенесено
ДЮСШ-11 Чорноморець — Торпедо — 1:0
Моноліт — УФК Дніпропетровськ — 3:2
УОР Сімферополь — Чорноморець — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Моноліт (Іллічівськ)	14	12	2	0	27-6	38
2. Чорноморець (Одеса)	14	8	3	3	24-9	27
3. Металург (Запоріжжя)	13	6	6	1	19-9	24
4. УФК (Дніпропетровськ)	14	4	6	4	24-17	18
5. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	14	3	6	5	7-15	15
6. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	13	3	5	5	9-13	14
7. УОР (Сімферополь)	14	4	1	9	13-25	13
8. Кривбас (Кривий Ріг)	13	3	4	6	12-18	13
9. Інтер (Дніпропетровськ)	13	2	6	5	12-19	12
10. Торпедо (Миколаїв)	13	2	3	8	9-24	9

ГРУПА 4
14 ТУР

9 травня — субота

Волинь — СДЮШОР Тернопіль — матч перенесено
Карпати — BRW-BIK — 0:0
КОЛІПС Штурм — СДЮШОР Ужгород — 0:1
Буковина — УФК Львів — 2:1
СДЮШОР Нива — Спартак — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	14	8	4	2	14-6	28
2. СДЮШОР (Ужгород)	14	8	2	4	16-12	26
3. Буковина (Чернівці)	14	7	4	3	20-9	25
4. Волинь (Луцьк)	13	7	3	3	17-5	24
5. УФК (Львів)	14	7	3	4	18-7	24
6. Карпати (Львів)	14	5	8	1	19-3	23
7. СДЮШОР (Тернопіль)	13	5	2	6	10-16	17
8. СДЮШОР Нива (Вінниця)	14	3	0	11	8-35	9
9. Спартак (Івано-Франківськ)	14	2	3	9	7-22	9
10. КОЛІПС Штурм (Костопіль, Рівненська)	14	0	5	9	2-16	5

U-15

ГРУПА 1
14 ТУР

9 травня — субота

Арсенал — Княжа — 0:0
Динамо — МФК Кремень — 5:0
Полісся — Атлет — 1:0
Юність — РВУФК Київ — 0:1
ДЮСШ-15 Київ — Зміна-Оболонь — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Динамо (Київ)	14	13	0	1	43-7	39
2. РВУФК (Київ)	14	11	1	2	25-8	34
3. Юність (Чернігів)	14	7	3	4	27-13	24
4. Арсенал (Київ)	14	6	4	4	15-9	22
5. ДЮСШ-15 (Київ)	14	5	4	5	14-14	19
6. Княжа (смт Щасливе)	14	5	4	5	18-19	19
7. Атлет (Київ)	14	4	4	6	19-26	16
8. Полісся (Житомир)	14	3	1	10	11-41	10
9. Зміна-Оболонь (Київ)	14	1	4	9	7-19	7
10. МФК Кремень (Кременчук)	14	1	3	10	5-28	6

ГРУПА 2
14 ТУР

9 травня — субота

УФК Харків — Металург — 1:1
Іллічівець — Арсенал — 5:0
Шахтар — Олімпік-УОР — 2:2
ЛВУФК Луганськ — ФК Дніпро — 1:1
Металіст — Сталь — матч перенесено

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	14	12	2	0	58-9	38
2. Металург (Донецьк)	13	9	2	2	32-9	29
3. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	14	9	2	3	26-11	29
4. Металіст (Харків)	13	8	2	3	20-10	26
5. Іллічівець (Маріуполь)	14	6	0	8	26-29	18
6. ЛВУФК (Луганськ)	14	5	3	6	17-23	18
7. Олімпік-УОР (Донецьк)	13	4	2	7	25-27	14
8. УФК (Харків)	14	4	1	9	17-34	13
9. Сталь (Алчевськ)	13	2	1	10	4-32	7
10. Арсенал (Харків)	14	1	1	12	6-47	4

ГРУПА 3
14 ТУР

9 травня — субота

Чорноморець — Моноліт — матч перенесено
Металург — УОР Сімферополь — 3:1
Торпедо — Інтер — 1:1
ФК Сев.-СДЮШОР-5 — ДЮСШ-11 Чорноморець — 1:0
УФК Дніпропетровськ — Кривбас — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Металург (Запоріжжя)	14	12	1	1	38-11	37
2. Моноліт (Іллічівськ)	13	8	1	4	25-17	25
3. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	14	6	5	3	18-14	23
4. Торпедо (Миколаїв)	14	6	3	5	12-17	21
5. УФК (Дніпропетровськ)	14	5	5	4	21-11	20
6. Кривбас (Кривий Ріг)	14	5	4	5	9-10	19
7. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	14	5	2	7	11-13	17
8. Чорноморець (Одеса)	13	4	3	6	14-19	15
9. УОР (Сімферополь)	14	3	2	9	11-22	11
10. Інтер (Дніпропетровськ)	14	0	4	10	6-31	4

ГРУПА 4
14 ТУР

9 травня — субота

УФК Львів — Волинь — 3:0
СДЮШОР Тернопіль — КОЛІПС Штурм — 1:1
Спартак — Буковина — 1:1
BRW-BIK — СДЮШОР Нива — 3:0
СДЮШОР Ужгород — Карпати — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Карпати (Львів)	14	13	1	0	27-4	40
2. УФК (Львів)	14	10	1	3	22-6	31
3. СДЮШОР (Тернопіль)	14	7	3	4	21-11	24
4. СДЮШОР Нива (Вінниця)	14	7	1	6	22-16	22
5. Спартак (Івано-Франківськ)	14	6	2	6	20-16	20
6. СДЮШОР (Ужгород)	14	6	1	7	16-16	19
7. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	14	6	1	7	19-17	19
8. Волинь (Луцьк)	14	6	0	8	16-28	18
9. КОЛІПС Штурм (Костопіль, Рівненська)	14	3	1	10	11-28	10
10. Буковина (Чернівці)	14	0	1	13	4-36	1

U-16

ГРУПА 1
14 ТУР

9 травня — субота

Зміна-Оболонь — Юність — 2:2
РВУФК Київ — Полісся — 3:0
МФК Кремень — ДЮСШ-15 Київ — 3:1
Княжа — Динамо — 1:3
Атлет Київ — Арсенал Київ — 3:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. РВУФК (Київ)	14	10	2	2	35-3	32
2. Динамо (Київ)	14	7	4	3	22-8	25
3. МФК Кремень (Кременчук)	14	7	3	4	16-15	24
4. Юність (Чернігів)	14	6	4	4	12-10	22
5. Зміна-Оболонь (Київ)	14	5	5	4	15-13	20
6. Княжа (смт Щасливе)	14	6	1	7	13-24	19
7. Полісся (Житомир)	14	4	4	6	8-14	16
8. ДЮСШ-15 (Київ)	14	4	3	7	14-26	15
9. Атлет (Київ)	14	3	2	9	12-24	11
10. Арсенал (Київ)	14	2	4	8	4-14	10

ГРУПА 2
14 ТУР

9 травня — субота

Олімпік-УОР — Металіст — 2:1
Арсенал — ЛВУФК Луганськ — 1:1
Металург — Іллічівець — 1:0
Сталь — УФК Харків — 0:4
ФК Дніпро — Шахтар — 1:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	14	11	1	2	43-11	34
2. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	14	10	1	3	31-12	31
3. Металіст (Харків)	14	9	2	3	26-14	29
4. УФК (Харків)	14	7	3	4	26-18	24
5. Металург (Донецьк)	14	6	5	3	37-12	23
6. Олімпік-УОР (Донецьк)	14	6	2	6	13-14	20
7. Іллічівець (Маріуполь)	14	4	0	10	10-34	12
8. Арсенал (Харків)	14	3	3	8	13-35	12
9. ЛВУФК (Луганськ)	14	2	4	8	8-26	10
10. Сталь (Алчевськ)	14	1	1	12	12-43	4

ГРУПА 3
14 ТУР

9 травня — субота

Інтер — Металург — матч перенесено
ДЮСШ-11 Чорноморець — Торпедо — 5:1
Кривбас — ФК Сев.-СДЮШОР-5 — матч перенесено
Моноліт — УФК Дніпропетровськ — 4:0
УОР Сімферополь — Чорноморець — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	14	12	1	1	32-9	37
2. Металург (Запоріжжя)	13	8	3	2	23-12	27
3. Моноліт (Іллічівськ)	14	8	2	4	34-12	26
4. Інтер (Дніпропетровськ)	13	6	5	2	21-12	23
5. Чорноморець (Одеса)	14	6	2	6	21-18	20
6. Кривбас (Кривий Ріг)	13	5	2	6	15-21	17
7. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	13	3	4	6	12-23	13
8. УОР (Сімферополь)	14	3	3	8	10-20	12
9. Торпедо (Миколаїв)	13	3	2	8	16-28	11
10. УФК (Дніпропетровськ)	14	1	2	11	7-32	5

ГРУПА 4
14 ТУР

9 травня — субота

Волинь — СДЮШОР Тернопіль — матч перенесено
Карпати — BRW-BIK — 0:0
КОЛІПС Штурм — СДЮШОР Ужгород — 2:0
Буковина — УФК Львів — 0:2
СДЮШОР Нива — Спартак — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Карпати (Львів)	14	10	4	0	29-9	34
2. УФК (Львів)	14	9	4	1	22-10	31
3. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	14	8	4	2	20-8	28
4. Буковина (Чернівці)	14	7	3	4	22-13	24
5. СДЮШОР (Тернопіль)	13	5	3	5	18-15	18
6. СДЮШОР Нива (Вінниця)	14	5	3	6	16-25	18
7. Спартак (Івано-Франківськ)	14	4	4	6	16-18	16
8. Волинь (Луцьк)	13	2	3	8	10-22	9
9. КОЛІПС Штурм (Костопіль, Рівненська)	14	2	3	9	9-21	9
10. СДЮШОР (Ужгород)	14	1	1	12	9-30	4

U-17

ГРУПА 1
14 ТУР

9 травня — субота

Арсенал — Княжа — 2:0
Динамо — МФК Кремень — 0:0
Полісся — Атлет — 1:1
Юність — РВУФК Київ — 1:0
ДЮСШ-15 Київ — Зміна-Оболонь — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	П	Н	П	М	О
1. Динамо (Київ)	14	12	1	1	41-5	37
2. РВУФК (Київ)	14	9	1	4	31-19	28
3. МФК Кремень (Кременчук)	14	8	4	2	33-9	28
4. Арсенал (Київ)	14	8	3	3	28-7	27
5. Зміна-Оболонь (Київ)	14	7	3	4	15-9	24
6. Юність (Чернігів)	14	6	2	6	17-23	20
7. ДЮСШ-15 (Київ)	14	3	4	7	11-17	13
8. Атлет (Київ)	14	3	1	10	11-48	10
9. Княжа (смт Щасливе)	14	2	2	10	5-27	8
10. Полісся (Житомир)	14	0	3	11	5-33	3

Аргентина

13 ТУР

Банфілд — Гімназія Х — 2:2
Тігре — Аргентинос — 1:1
Арсенал — Гімназія Л-П — 0:0
Велес Сарсфілд — Расинг — 2:2
Колон — Сан-Мартин — 2:0
Годой Круз — Індепендьенте — 2:0
Росаріо — Ньюелз Олд Бойз — 1:1
Сан-Лоренцо — Бока Хуніорс — 1:1
Естудіантес — Хуракан — 1:1
Рівер Плейт — Ланус — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Велес Сарсфілд	13	7	6	0	21-9	27
2. Ланус	13	8	1	4	22-17	25
3. Колон	13	7	3	3	19-12	24
4. Хуракан	13	7	2	4	23-16	23
5. Рівер Плейт	13	5	5	3	18-17	20
6. Росаріо	13	5	4	4	17-12	19
7. Расинг	13	5	4	4	15-18	19
8. Банфілд	13	5	3	5	17-17	18
9. Естудіантес	13	4	5	4	10-9	17
10. Годой Круз	13	4	5	4	16-18	17
11. Індепендьенте	13	5	2	6	17-21	17
12. Ньюелз Олд Бойз	13	3	7	3	16-15	16
13. Сан-Лоренцо	13	4	3	6	19-21	15
14. Гімназія Л-П	13	3	6	4	15-17	15
15. Сан-Мартин	13	3	5	5	15-14	14
16. Бока Хуніорс	13	3	4	6	13-16	13
17. Аргентинос	13	2	7	4	13-19	13
18. Арсенал	13	3	4	6	12-21	13
19. Гімназія Х	13	2	5	6	13-16	11
20. Тігре	13	2	5	6	14-20	11

Бразилія

1 ТУР

Авай — Атлетико-МГ — 2:2
Палмейрас — Куриtiba — 2:1
Спорт — Баруері — 1:1
Атлетико-ПР — Віторія — 0:2
Коринтіанс — Інтернаціональ — 0:1
Крузейро — Фламенго — 2:0
Флуміненсе — Сан-Паулу — 1:0
Гойас — Наутіко — 3:3
Греміо — Сантос — 1:1
Санта-Андре — Ботафого — 1:1

Бельгія

33 ТУР

Беерсхот — Мехелен — 3:1
Андерлехт — Роселар — 3:1
Серкль — Вестерло — 2:1
Шарлеруа — Генк — 3:0
Кортрийк — Гент — 0:2
Локерен — Дендер — 0:2
Монс — Тубізе — 1:1
Мускрон — Варегем — 0:2
Стандард — Брюгге — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Андерлехт	33	23	5	5	73-30	74
2. Стандард	33	23	5	5	65-26	74
3. Гент	33	17	8	8	67-41	59
4. Брюгге	33	17	5	11	55-49	56
5. Варегем	33	15	7	11	52-36	52
6. Вестерло	33	15	7	11	41-35	52
7. Локерен	33	13	12	8	40-29	51
8. Генк	33	15	5	13	48-49	50
9. Серкль	33	13	5	15	46-52	44
10. Мускрон	33	12	8	13	41-45	44
11. Мехелен	33	11	10	12	43-52	43
12. Беерсхот	33	11	9	13	44-41	42
13. Шарлеруа	33	11	7	15	41-47	40
14. Дендер	33	9	8	16	43-56	35
15. Кортрийк	33	8	11	14	34-54	35
16. Роселар	33	8	6	19	32-57	30
17. Тубізе	33	6	6	21	34-77	24
18. Монс	33	3	10	20	31-54	19

Голландія

34 ТУР

АЗ — Геренвен — 3:1
Аякс — Твенте — 1:0
Де Граафсхап — Волендам — 2:2
Ден Хааг — Вітесс — 3:1
Фейсноорд — Рода — 2:3
Гронінген — Бреда — 1:0
Гераклес — Утрехт — 1:1
Неймеген — Спарта — 1:1
Віллем II — ПСВ — 0:3

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. АЗ	34	25	5	4	66-22	80
2. Твенте	34	20	9	5	62-31	69
3. Аякс	34	21	5	8	74-41	68
4. ПСВ	34	19	8	7	71-33	65
5. Геренвен	34	17	9	8	66-57	60

6. Гронінген	34	17	5	12	53-36	56
7. Фейсноорд	34	12	9	13	54-46	45
8. Бреда	34	13	6	15	44-54	45
9. Утрехт	34	11	11	12	41-44	44
10. Вітесс	34	11	10	13	41-48	43
11. Неймеген	34	9	15	10	41-40	42
12. Віллем II	34	10	7	17	35-58	37
13. Спарта	34	9	8	17	46-66	35
14. Ден Хааг	34	8	8	18	41-58	32
15. Гераклес	34	7	11	16	35-53	32
16. Рода	34	7	9	18	38-58	30
17. Де Граафсхап	34	7	9	18	24-58	30
18. Волендам	34	7	8	19	38-67	29

Греція

Плей-офф
1 ТУР

ПАОК — Панатінаїкос — 0:1
АЕК — Лариса — 3:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. АЕК	1	1	0	0	3-2	3
2. Панатінаїкос	1	1	0	0	1-0	3
3. Лариса	1	0	0	1	2-3	0
4. ПАОК	1	0	0	1	0-1	0

Португалія

28 ТУР

Гімарайнш — Ріо Аве — 0:1
Бенфіка — Трофенсе — 2:2
Спортинг — Сетубал — 2:1
Наваль — Амадора — 0:0
Пакуш Феррейра — Маритиму — 2:1
Лейшоеш — Академіка — 0:1
Порту — Національ — 1:0
Белененсеш — Брага — 0:5

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПОРТУ	28	20	6	2	56-16	66
2. Спортинг	28	18	6	4	40-18	60
3. Бенфіка	28	15	8	5	48-30	53
4. Брага	28	13	10	5	36-17	49
5. Національ	28	14	7	7	45-29	49
6. Лейшоеш	28	10	9	9	28-31	39
7. Маритиму	28	9	10	9	34-33	37
8. Академіка	28	9	9	10	23-28	36
9. Гімарайнш	28	9	8	11	29-33	35
10. Пакуш Феррейра	28	8	7	13	36-41	31
11. Амадора	28	7	10	11	24-36	31
12. Наваль	28	7	7	14	22-34	28
13. Ріо Аве	28	7	6	15	18-33	27
14. Сетубал	28	7	4	17	19-43	25
15. Трофенсе	28	5	8	15	24-37	23
16. Белененсеш	27	4	9	14	26-44	21

Туреччина

31 ТУР

Анкараспор — Бешикташ — 1:4
Бурсаспор — Коньяспор — 3:0
Ескісехірспор — Анталіяспор — 2:0
Фенербахче — Денизлиспор — 1:0
Галатасарай — Анкарагюджу — 1:0
Генчлербірлігі — Хачеттепеспор — 3:1
Коджаеліспор — Трабзонспор — 1:3
Сивасспор — Буюксехір — 1:2
Кайсеріспор — Газіантепспор — 3:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бешикташ	31	18	8	5	53-27	62
2. Сивасспор	31	17	9	5	48-23	60
3. Трабзонспор	31	17	8	6	47-30	59
4. Галатасарай	31	16	7	8	52-35	55
5. Фенербахче	31	16	6	9	53-32	54
6. Бурсаспор	31	15	9	7	44-33	54
7. Кайсеріспор	31	11	11	9	33-25	44
8. Газіантепспор	31	11	9	11	38-43	42
9. Анкараспор	31	11	7	13	36-37	40
10. Генчлербірлігі	31	10	8	13	35-41	38
11. Анкарагюджу	31	10	6	15	32-43	36
12. Ескісехірспор	31	9	9	13	40-42	36
13. Буюксехір	31	10	6	15	33-43	36
14. Денизлиспор	31	10	5	16	36-47	35
15. Коньяспор	31	9	8	14	29-40	35
16. Анталіяспор	31	9	8	14	32-41	35
17. Коджаеліспор	31	7	5	19	39-65	26
18. Хачеттепеспор	31	5	7	19	23-56	22

Шотландія

35 ТУР

Хартс — Хайберніан — 0:1
Данді Юнайтед — Абердин — 1:1
Рейнджерс — Селтик — 1:0
Кілмарнок — Фалкірк — 1:1
Сент-Міррен — Мазервелл — 1:3
Інвернесс — Гамільтон — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рейнджерс	35	24	7	4	71-26	79
2. Селтик	35	23	8	4	78-32	77
3. Хартс	35	15	9	11	37-37	54
4. Данді Юнайтед	35	13	14	8	46-42	53
5. Абердин	35	13	10	12	38-37	49
6. Хайберніан	35	11	12	12	40-43	45
7. Мазервелл	35	12	8	15	40-47	44
8. Гамільтон	35	11	5	19	29-49	38
9. Інвернесс	35	10	6	19	35-54	36
10. Кілмарнок	35	9	8	18	33-46	35
11. Сент-Міррен	35	8	10	17	30-49	34
12. Фалкірк	35	7	11	17	35-50	32

Австрія

33 ТУР

ЛАСК — Альтах — 2:0
Рид — Маттерсбург — 4:0
Карnten — Капфенберг — 0:2
Штурм — Аустрія — 2:2
Рapid — Зальцбург — 4:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	33	22	5	6	83-43	71
2. Rapid	33	20	7	6	83-37	67
3. Штурм	33	16	8	9	61-39	56
4. Аустрія	33	15	11	7	51-40	56
5. Рид	33	14	9	10	50-35	51
6. Карnten	33	11	8	14	43-48	41
7. Капфенберг	33	10	5	18	44-69	35
8. ЛАСК	33	10	4	19	29-62	34
9. Маттерсбург	33	5	9	19	33-66	24
10. Альтах	33	6	6	21	46-84	24

Болгарія

26 ТУР

Славія — Ботев — 4:0
Локомотив М — Літекс — 2:4
ЦСКА — Левські — 0:2
Спартак — Чорноморець — 0:3
Беласиця — Локомотив С — 2:4
Слівен — Чорне Море — 0:1
Мініор — Віхрен — 3:2
Локомотив Пд — Пірін — 3:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ЦСКА	26	19	5	2	51-19	62
2. Левські	26	19	4	3	49-61	61
3. Чорне Море	26	15	5	6	42-17	50
4. Локомотив С	26	15	4	7	45-22	49
5. Літекс	26	14	6	6	42-23	48
6. Славія	26	11	3	12	38-31	36
7. Локомотив Пд	26	10	6	10	34-40	36
8. Чорноморець	26	8	10	8	31-31	34
9. Слівен	26	8	7	11	28-31	31
10. Пірін	26	9	4	13	30-42	31
11. Локомотив М	26	8	6	12	32-37	30
12. Мініор	26	7	6	13	18-35	27
13. Ботев	26	6	6	14	24-44	24
14. Спартак	26	5	9	12	17-34	24
15. Віхрен	26	7	2	17	23-39	23
16. Беласиця	26	3	5	18	19-62	14

Данія

29 ТУР

Горсенс — Мідтюланд — 2:3
ФК Копенгаген — Нордсьєллан — 3:1
Сондеріске — Вейле — 0:0
Рандерс — Оденсе — 0:0
Есб'єрг — Брондбію — 1:2
Ольборг — Орхус — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Копенгаген	29	21	4	4	57-20	67
2. Брондбію	29	20	5	4	50-22	65
3. Оденсе	29	19	4	6	58-26	61
4. Мідтюланд	29	14	6	9	48-41	48
5. Рандерс	29	10	11	8	45-41	41
6. Орхус	29	11	5	13	33-40	38
7. Ольборг	29	9	9	11	34-42	36
8. Есб'єрг	29	6	10	13	29-36	2

РУБІЖ ЗА СТО — ПРОЙДЕНИЙ

27 ТУР

8 травня — п'ятниця

Планета-Міст — СумДУ — 3:2

9 травня — субота

Ураган — Моноліт — 2:1

МФК Рівне — Шахтар — 2:5

Кардинал — Тайм — 1:7

Локомотив — Контингент — 2:2

Єнакієвець — Марріон — 11:5

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Тайм	26	22	2	2	100-36	68
2. Шахтар	25	19	4	2	101-39	61
3. Єнакієвець	25	16	2	7	92-57	50
4. Локомотив	25	14	5	6	80-49	47

5. Ураган	25	14	2	9	73-49	44
6. ТВД	27	12	8	7	68-52	44
7. Планета-Міст	25	12	2	11	53-61	38
8. Моноліт	25	11	3	11	66-69	36
9. ЛТК	25	8	7	10	59-65	31
10. Енергія	26	8	5	13	67-74	29
11. СумДУ	27	7	7	13	58-80	28
12. Марріон	25	6	6	13	49-88	24
13. Контингент	26	3	8	15	45-88	17
14. МФК Рівне	25	4	2	19	59-108	14
15. Кардинал	25	3	1	21	35-90	10

У наступному турі,
16 травня — субота,
зустрічаються

Моноліт — Єнакієвець
Марріон — Локомотив

Контингент — Планета-Міст

СумДУ — Кардинал

Тайм — ТВД

ЛТК — МФК Рівне

Шахтар — Ураган

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г (п)
Павленко ("Тайм")	26	32(1)
Рогачов (ТВД)	26	23
Вассура ("Шахтар")	19	22(1)
В. Чуднов ("Єнакієвець")	24	21
Таранчук ("Моноліт")	25	20
Легчанов ("Тайм")/"Енергія")	25	19(1)
Нестерук ("Єнакієвець")	22	18

ЛЬВІВ

Кардинал — Тайм — 1:7 (0:3).

Судді: Туржанський (Запоріжжя), Кравченко (Суми).

Кардинал: Жезло — Волянчук, Баланчук, Яцишин, Данилюк — Когут, Лаба, Танський, Брожко, Цирик, Багряк.

Тайм: Іваняк (Кардаш, 29) — Чепорнюк, О. Бондар, Д. Бондар, Павленко — Кондрачук, Якунін, Легчанов, Овсянников, Москвін, Кудінов.

Голи: Волянчук (21) — Якунін (4, 23), Павленко (11), О. Бондар (18, 37), Кондрачук (26), Кудінов (39).

Обігравши "на виїзді" з рахунком 1:7 земляків з "Кардинала", "Тайм" першим із команд вищої ліги в цьому сезоні забив сотню голів. Щоправда, за годину після львівського дербі донецький "Шахтар" перевершив досягнення "таймівців" — "гірники" перетнули рубіж ста голів.

РІВНЕ

МФК Рівне — МФК Шахтар — 2:5 (1:1).

Судді: Щепанський (Львів), Ігумнов (Суми).

Рівне: Чемерис — Дармовіс, Басич, Сондак, Петрик — Жак, Волох, Жовтун, Басюк — Тушич, Кравчук.

Донецьк: Сухомлинов (Максименко, 34) — Ткаченко, Шувалов, Мансуров, Камеко — Юнаков, Мірошник, Ромаріо, Тіагу, Москвичов.

Голи: Петрик (14, 34) — Мірошник (20, 39), Мансуров (30), Камеко (31), Москвичов (40).

У суботу на майданчику ДЮСШ-4 зустрілися команди, які займають у турнірній таблиці протилежні позиції. Гості, донецький "Шахтар", — другу сходинку, а господарі, МФК "Рівне", — передостанню. Проте понад півтора тайму на майданчику точилася рівна боротьба.

Підопічні Юрія Баховського більше уваги зосередили на захисті власних воріт. Та й необачно надавати перевагу нападу із чемпіоном України, який має в своїх лавах визнаних майстрів футзалу. Рівняни захищалися, не забуваючи проводити стрімкі контратаки. Така тактика дала свої плоди. Господарі змогли втримати свої ворота в недоторканості, а на 14-й хвилині спіймали суперника на котратаці. Володимир Сондак пройшов по флангу і зробив простріл. Першим до м'яча встиг Петрик і вколов його у ворота "Шахтаря". Пропущений гол змусив гостей заграги активніше. Захист рівнян дав тріщину наприкінці першої по-

ловини матчу. Мірошник зіграв в стінку з Москвичовим і вийшов на побачення із Чемерисом. Воратар намагався врятувати свої ворота, але Олег обіграв його і поцілюв у ворота МФК "Рівне". 1:1 — з таким рахунком завершився перший тайм.

Після перерви гості посилили натиск — захист рівнян на чолі з Чемерисом працював на повну силу. Впродовж половини тайму це вдавалося. На тридцятій хвилині Мансуров отримав пас від Ромаріо і в падінні проштовхнув м'яч у ворота. Через хвилину донецьчани збільшили перевагу. Камеко виграв верхову дуель у воротаря рівнян — 3:1. Проте рівняни не думали зупинятися. Через три хвилини Петрик обікрав захист гостей і скоротив відставання до одного гола. За підтримки глядачів гравці МФК "Рівне" спробували переламати хід матчу. Проте клас є клас — упродовж двох хвилин ветерани Мірошник та Москвичов довели перевагу своєї команди до трьох пунктів. Спершу Олег скористався помилкою захисту, а за 28 секунд до завершення поєдинку Ігор продемонстрував індивідуальну майстерність. Підсумок — 5:2 на користь МФК "Шахтар".

Володимир ПРИСЯЖНИК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Ураган — Моноліт — 2:1 (1:1).

Судді: Коваленко (Донецьк), Бельков (Макіївка).

Івано-Франківськ: Іжаковський — Кіндратов, Ярій, Цвєлих, Пилипів — Павлюк, Паршиков, Валєнко, Кулик — Сімка, Піддубний.

Харків: Денюжкін — Чепель, Таранчук, Сколотій, А. Чуднов — Крамаренко, Турчак, Воронін, Фінтісов — Рекунчак, Трунов.

Голи: Кулик (6), Цвєлих (36) — Рекунчак (20).

Іванофранківці продовжили свою переможну серію, яка налічує вже п'ять матчів. Щоправда, такого голепаду, як у попередніх матчах, глядачі не побачили. П'яту гру поспіль не залишає майданчик без забитого м'яча Валєнтин Цвєлих. Саме його гол на 36-й хвилині став вирішальним, хоча наприкінці гри порожні ворота "Моноліту" могли розстріляти Піддубний та Валєнко. Перемога далась нелегко, а переможців, як відомо, не судять. Здобувши чергові три очки, "ураганівці" повернулись на п'ятий рядок турнірної таблиці і тепер лише на три очки відстають від "Локомотива", що знаходиться на сходинку вище.

Олег ЛАНЯК.

ЄНАКІЇВЕ

Єнакієвець — Марріон — 11:5 (4:1).

Судді: Дребужан (Мукачеве), Якимшин (Львів).

Єнакієвець: Рябцев (Власенко) — Замятін, Чуднов, Нестерук, Краєвський, Крупін, Рудаков, Ткачук, Ніколенко, Лебедь.

Одеса: Цибенко — Лужанський, Степанов, Корєцький, Вершинін, Гавриленко, Шамотій, Шерстньов.

Голи: Хурсов (3, 39), Крупін (12), Краєвський (17), Чуднов (18, 21, 24), Нестерук (26, 35), Ткачук (32), Рудаков (36) — Шамотій (3, 24, 30), Вершинін (31, 40).

Матчем з "Марріоном" "Єнакієвець" починав останній етап боротьби за бронзові медалі. Як прогнозували і попереджали фахівці, одесити могли піднести неприємний сюрприз команді Юрія Кобзаря. І варто відзначити, що гравці "Марріона" примусили похвилюватися прихильників єнакіївського клубу. Хоча, хвилювання тривало недовго. У підсумку маємо повний розгром суперника, який тримався до останнього. На 40-й хвилині одеситам вдалося забити п'ятий м'яч і тим самим поставити крапку в матчі, який став рекордним в сезоні за результативністю.

БРОВАРИ

Планета-Міст — СумДУ — 3:2 (0:2).

Судді: Подранний, Конюхов (обидва — Житомир).

Київ: Лисенко — Чернієнко, Задорожний, Дяк, Корнійчук, Шевченко, Шайтанов, Шуст, Мельник, Шпичка, Косенко.

Суми: Хавренко — Р. Острога, Котляр, Шумило, Карацуба, Лісниченко, Саєнко, Білоцерковець, Песоцький, Долбін.

Голи: Шевченко (27, 34), Корнійчук (38) — Карацуба (10), Саєнко (16).

ХАРКІВ

Локомотив — Контингент — 2:2 (1:0).

Судді: Гора (Київ), Карабанов (Чернігів).

Харків: Литвиненко — Минаєв, Единіо, Д. Сорокін, Ключко Федорченко, Колесник, Одогов, О. Сорокін.

Житомир: М. Сорокін — Киришун, Піхотський, Мухін, Саківський — Доманський, Черниш, Будін.

Голи: Одогов (10), Колесник (26) — Доманський (32), Минаєв (40, у свої ворота).

Закінчення. Початок на 7 стор.

ЧОРНОГОРІЯ

29 ТУР

Ловчен — Будучність — 0:2

Грбаль — Дечич — 2:2

Ком — Єдинство — 1:0

Петровац — Єзеро — 3:1

Рудар — Могрен — 0:1

30 ТУР

Дечич — Єзеро — 1:0

Грбаль — Зета — 4:1

Єдинство — Петровац — 3:1

Могрен — Ком — 2:0

Сутьєска — Ловчен — 2:0

Будучність — Рудар — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Могрен	30	20	5	5	55-23	65
2. Будучність	30	19	6	5	62-30	63
3. Сутьєска	29	15	8	6	36-22	53
4. Грбаль	30	15	5	10	44-27	50
5. Петровац	30	12	5	13	41-44	41
6. Зета	29	12	5	12	35-39	41
7. Рудар	30	11	3	16	37-37	36
8. Ловчен	30	9	9	12	23-24	36
9. Ком	30	9	7	14	27-35	34
10. Єдинство	30	7	8	15	25-48	29
11. Єзеро	30	8	5	17	24-56	29
12. Дечич	30	8	2	20	21-45	26

ШВЕЙЦАРІЯ

32 ТУР

Арау — Базель — 3:1

Вадуц — Ксамакс — 2:4

Цюрих — Люцерн — 1:1

Беллінзона — Янг Бойз — 2:1

Сьйон — Грассхоппер — 1:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Цюрих	32	21	7	4	71-29	70
2. Базель	32	20	6	6	66-36	66
3. Янг Бойз	32	18	7	7	74-43	61
4. Грассхоппер	32	11	12	9	50-43	45
5. Арау	32	10	10	12	31-46	40
6. Беллінзона	32	10	9	13	39-46	39
7. Ксамакс	32	8	10	14	45-53	34
8. Люцерн	32	8	7	17	40-53	31
9. Сьйон	32	7	9	16	35-55	30
10. Вадуц	32	5	7	20	23-70	22

ШВЕЦІЯ

Матчі 7-го туру

Гаммарбю — Кальмар — 1:4

Ергрюте — Броммапойкарна — 1:1

8 ТУР

Гетеборг — Гєфле — 3:0

АІК — Гаккен — 2:0

Мальме — Юргорден — 2:1

ГАІС — Ельфсборг — 1:1

Гальмстад — Ергрюте — 2:1

Броммапойкарна — Гельсінгборг — 0:3

Кальмар — Тремлеборг — 2:0

Еребро — Гаммарбю — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гельсінгборг	8	6	0	2	14-6	18
2. Ельфсборг	8	4	4	0	10-5	16
3. Гетеборг	8	5	0	3	15-7	15
4. АІК	8	5	0	3	8-7	15
5. Гальмстад	8	4	2	2	12-7	14
6. Мальме	8	4	2	2	8-4	14
7. Тремлеборг	8	3	3	2	8-6	12
8. Броммапойкарна	8	3	3	2	9-8	12
9. Еребро	8	4	0	4	7-6	12
10. Кальмар	8	3	2	3	11-8	11
11. Гєфле	8	2	4	2	6-7	10
12. ГАІС	8	2	3	3	13-13	9
13. Гаккен	8	2	1	5	8-13	7
14. Юргорден	8	2	1	5	5-17	7
15. Гаммарбю	8	1	2	5	8-14	5
16. Ергрюте	8	0	1	7	4-18	1

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора

Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

І. С. ХОЛОД

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025067.

Індекс 60994.

4 820012 962198

№ 67 (2166)

